

χέρια ειπε στή θειά της, πώς θα πήν στο λειβάδι για να ζωγραφίσω. Κατεβαίνοντας την σκάλα βγήκε το παιδάκι ενός έγγυτου. Του έδωσε τότε το κομμάτι της ζωγραφικής, το φίλισε και του ειπε :

— Αντίο, Ροβέρτε, δέν θα με ξαναϊδής πια ποτέ !
 Έπειτα βγήκε από το σπίτι, μπήκε στο λεωφορείο που πήγαινε από το Σαεν στο Παρίσι άποφοιομένη να πραγματοποιήση τον σκοπό της.

* * *

'Η έπιθυμία της ζειρε εκκληρωθή πειδ. 'Ο Μαρά ήταν νεκρός άπ' τ'ό χέρι της...

Στην φυλακή η Καρλόττα περιμενε με γαλήνη την ημέρα της δίκες της, ένώ ο όχλος ουρλιαζε έναντιον της κάτω άπ' τ'α παράθυρά της. Στους δικαστάς παρουσιόθηκε τέλος υπερέφρανη και ήρεμη όπως πάντα :

— Ποιός τας ένπνευσε τόσο θανάσιμο μίσος έναντιον του Μαρά; την ρώτησαν οι δικαστάι.

— Δέν χρειαζόμουν το μίσος των άλλων, μου εφθανε το δικό μου, άπάντησε υπερέφρανα η Καρλόττα.

— Δέν σάς παρέσθραν άλλοι στή πράξι σας αβτή ;

— 'Ότι έκαμα το έκαμα γιατί το ήθελα έγώ.

'Όταν τελειώσαν οι καταθέσεις των μαρτύρων την ρώτησαν άν έχει τίποτε να πει.

— Τίποτε άλλο παρ' ότι επέτοχα τον σκοπό μου, άπάντησε.

'Όταν της έδειξαν τ'ό μαχαίρι, άπλωσε το χέρι της, γέρισε το μύτι της άλλου και ειπε.

— Ναί το άναγνωρίζω, το άναγνωρίζω !

Δβο νέοι την παρακολούθησαν με τ'α βλέμματά τους καθ' όλο το διάστημα της δίκες. 'Ο πρώτος ήταν ένας Γερμανός 'Αδάμ Λουξ άγνης δημοκράτης και είχε ερθει άπ' την Μ.γεντία για να συνεννοηθή με τους Γάλλους να προκαλέσουν και στήν Γερμανία επανάσταση. 'Ο άλλος όνομάζετο Χάουερ και ήταν ζωγράφος και δξιοματικός των ένθροιστρών. Καθ' όλο το διάστημα της δίκες την έζωγράφιζε και η Καρλόττα έοιρεφε προς αυτόν διαρκώς τα βλέμματά της. Την ώρα που ο πρόεδρος του δικαστηριου διέταξε την θανατική της καταδίκη γέρισε η Καρλόττα και κύταζε τον 'Αδάμ Λουξ με ένγνωμοσύνη για την συμμάθεια που της έδειγχε.

Μετά την δίκη οι επαναστάτες της έοιτειλαν έναν παπά να την έξομολογήση, άλλ' η Καρλόττα δέν θέλησε να τόν δεχθί. Παρεκάλεσε μόνον να της επιστρέψουν να δεχθί τόν φίλο της ζωγράφο. Της το επέτρεψαν και τού ποζάρισε άρκετην ώρα για να τελειώση την εικόνα της τήν οποία είχε άρχίσει κατά την διάκριση της δίκες. Μισό ώρα ύστερα ο δήμιος της χτύπησε τήν πόρτα. Κρατούσε στή χέρια του τ'ό παλλίδι για να της κόψη τ'α μαλλιάκαί το κόκκινοσουκάμισο τ'άκαταδικαζόμενασθένδατο.

— Πώς ήρθε ή ώρα ; ειπε η Καρλόττα.

Συγκεκριτήθηκε πάλι και ειπε τ'ό ζωγράφο:

— Κύριέ μου, δέν ξέρω πώς να σας ένχαριστήσω για τους κόπους σας. Έχετε την καλωσύνη να δεχθίτε αυτώ για να με θυμώτε !

Κ' έκοψε και τούδωκε μιá μπουκλα άπ' τ'α ώραία, πλούσιου μαλλιού της. Τίς άλλες της μπουκλες τις χάρισε στήν γυναίκα του δεσμοφύλακος. 'Ο δήμιος της φόρεσε τ'ό σουκάμισο των καταδίκων και της έδωσε τ'α χέρια πίσω. Χαμογέλασε τότε η δύστυχη νέα και ειπε :

— 'Η τουαλέττα του θανάτου μου γίνεται άπο κάπως χοντρό χέρια άλλά όδηνει στήν άθανασία.

'Ο Ροβεοπιέρος, ο Δαντόν και ο Καριλλ Νεμονιέν είχαν σταθίον όρθιο άπο τόν όποιον θα περνούσαν η Καρλόττα. 'Ο 'Αδάμ Λουξ την περιμενε στήν γωνία της δόδου Σαιν-Όνορέ και την ήκολούθησε ως την λαιμητόμο. 'Ηθελε να την όη να πεθαινή. Καί πραγματικώς η Καρλόττα πέθανε ώραία και υπερέφρανα με την ψυχραιμία και την γαλήνη που ειχε ως την τελευταία της στιγμή. Μόνον όταν πρωταντίκρυσεν την λαιμητόμο έχλώμασε λίγο. 'Άλλ' έπειτα τ'ό χρώμα της ξανάρθε στή μάγουλά της. 'Ανέβηκε τέλος μ'όση ένκολία της επέτρεπαν τ'α δεμένα της χέρια και τ'ό μακρό της κόκκινο σουκάμισο, τ'α σκαλιό της λαιμητόμου. Μεταξύ όλων των θυμάτων της επαναστάσεως δέν υπάρχει δεχτερο, που να έδειξε τ'ετοιο άξιοθαύμαστο θάρρος σαν κι αβτή. 'Όταν ο δήμιος τράβηξε τ'ό φόρεμά της για να έχει ελεύθερο τόν λαιμό, η ήρωίς έγινε πάλι για μιá στιγμή νεροπαλή κόρη. Έκανε ένα κίνημο νεροπής, άλλ' έπειτα πάλι συγκεκριτήθη και έσοφε τ'ό ώραίο της κεφάλι στήν λαιμητόμο. Τό κορτερό, βαφά μαχαίρι, έπεσε τέλος κι ένας άπο τούς βοηθούς του δήμιου σήκωσε άπο κάτω το κομμένο της ώραίο κεφάλι και το έμάτωσε! 'Η δόεβεια αβτή έκανε έντύπασο και σ'αυτόν άκόμη τον αίμοχαρή όχλο, ο όποιος γέμισε τήν πλατεία, κι ο όποιος άρχισε να ουρλιάζει και να διαμαρτύρεται...

'Ο 'Αδάμ Λουξ, ο θανασιτής της Καρλόττας, άρχισε να την ήμνη άπο την έπομένη του θανάτου της : « Ειθε έλεγε, να λάβω κι' έγώ την τιμή της λαιμητόμου που μετά τόν θάνατό της έγενε βωμός ». 'Η ενήχ τον αβτή έξηπληρωθή. Τόν έκοψαν κι' αυτόν όλίγες ημέρες κατόπι.

Ειπαν για την Καρλόττα πώς έσοτώσε τόν Μαρά για να εκδικήση τόν θάνατο ένός νέου πόν αγαπούσε, τ'ό δξιοματικ'ό ντι Μπελλάζης. 'Η άλήθεια όμως εινε, πώς διέ έκαμε τ'ό έκαμη για πατριωτικώς λόγους και γιατί νόμιζε ότι μι' αυτώ τόν τρόπο θα σώση την Γαλλία. Ειχε παραιοθή κι' αβτή άπο τ'ό ρέυμα της έποχής της...

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΚΟΖΑΝΗ.— Είς την Αδελφον των Δημ. Υπαλλήλων έδόθη πρό ήμερών μεγάλη οικογενειακή χοροσοπείς των φοιτητών, της οποίας η έντινχία υπήρξε πρωτοφανής.

Διακρίναμεν τόν Δήμαρχον κ. Τέρπον, τούς δικηγόρους κ. κ. Κ. Τοικοελίκην, 'Αντωνιάδην, Α. Παπακοστανιόν, Γ. Καρόστον, τούς φοιτητας Παλαιώπην, Καραζιώτην, τας δίδας 'Ιουλίτα Σασαρόλην, Κατίνα Γκορτσούλην, Κοψία Δελφάνην, Μπειρέττα Γκορτσούλην, Καρόστον, Στεργίου, 'Αλκιονη Κόντοσυρα, 'Αντιγόννη Φούντου, Φαίδη Παπαδοπούλου, Μαρσέλλα Μαυροβίτη, Σεβασμία Λιόνττα, κ. ά.

Κατά τ'α διαλείματα η δρχήστρα της <Πανδώρας> έπαινιζε τ'α νεώτερα και εκλεκτώτερα τεμάχια.

Κ. Σακελλαρίου

PENTINA (Καρδίτσος).— Μ' εξαίρετικήν έντινχίαν έδόθη μαθητική παράδοσις υπέρ του ένταύθα σχολείου με την <Γκολύφω> και την κωμωδίαν <Ψιάκας>.

Τους ρόλους υπεδόθησαν οι μαθηταί : Χρήστος Καμάρας, Γεώργιος Σακελλαριός, Παναγιώτης Ντουράκης, Δημήτριος 'Αναγνωστόπουλος, Χαρίλαος Σουλτανιάς, Δημήτριος 'Αρ. Ρήγας, 'Ηλίας Α. Ρήγας, Δαμιανός Κεραμδης, Χρυσόστομος Νέοντος, 'Αθανάσιος Καμάρας.

Μεταξύ των θεατών διακρίναμεν τόν άντισαγγελέα Καρδίτσος κ. Οικονομόπουλον, Ειρηνοδίκην κ. Κάπην, Δικηγόρον κ. Κουσαήν, άστονόμον κ. Δημούλην τας παραθεριστέας οικογενειας των κ. κ. Κάστον και Παπαδημητρίου την δίδα Βαλεντινήν Παπαλεξίου μετά της εξαδέλφους της κ. Παλάνζα. Τας οικογενειας των κ. κ. Καμάρα, Κοντακτοί, Σακελλαριού, Φλωροπούλα, Μπούτσου, κ. ά.

Κατά τ'α διαλείματα έπαιξαν διάφορα μουσικά κομμάτια οι κ. κ. Γ. Κουσαής Δημοδιδάσκαλος (βιολί), Κ. Παπαδόπουλος (κιθάρα), και Κορζιδης (μαντολίνο).

'Ιωάννης Οικονόμου.

ΦΡΕΣ (Κρήτης).— 'Αρχετός και εκλεκτός κόσμος, παραθερίζει και έφύτος εις τόν ώραϊον Φρέ.

Γίνονται συχνά έκδρομαι εις διάφορους μαγετικώς τοποθεσίας. Προχθές μεταξύ των έκδρομόντων εις την θεϊον Άσπυρον διεκρίναμεν τούς κ. κ. Γεώργιον Μαιζάνην ιατρόν, Μιχαήλ Παπαδόκη ιατρόν, 'Εμμανούηλ Συμβουλάκη, Γεώργιον Χριστοδούλην κ. ά. Τας κ. κ. Κατίνα Μαιζάνην, 'Ελευθερία Γ. Μπισορμακήν 'Ερσφίλην Παπαδόκη και τας δίδας 'Αννα Μαιζάνην, Σμάγδη Συμβουλάκη, 'Όλγα Μανουσομαράκη, Ειρήνη Μανουσοακάκη, Δέσποινα Μανουσοακάκη κ. ά.

Φιλία Χριστοδούλη

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ.— Ζωηρά κίνησις παρατηρήθη την παρελθούσαν Κυριακή στήν Βουλιαγμένη λογω της όρητι; του 'Ορφανοτροφείου. Τρία βασιρικά και πολλά αυτοκίνητα έφεραν πολυούς έκδρομείς, οι όποιοι πέσαναν μίαν θαυμασίαν ήμέραν. Οι εκλεκτοί καλλιτέχνη κ. κ. 'Επιτροπάκης, Βλασοπούς, η δίς Φαληρέα και η χωριάτις τής 'Αθηναικής μανδολινάτας ήπ'ό την διεθόννοιον του κ. Αάρδα έξετέλεσαν διάφορα άσματα καταχειροκροτηθέντες.

Μέσα στή πληθος των παραθεριζόντων και έκδρομούν διεκρίναμεν τας κ. κ. Μπαχάσοφ, Βερέττα, Αδοκαρη, Αδην, Ρουγιέ, τας δίδας Φαληρέα, Ε. και Σ. Μακρή, Π. και Σ. Εθγενίδου, Θεοδώρον, 'Ισαακίδην, Κωνσταντινίδου, Πετρίδου, Νικολαΐδου, Παλαιολόγην κ. ά. τούς κ. κ. Αδοκαρην, Μπαχάσοφ, Φαληρέαν, Θεδώρον, Κιτάνην, Νέρρον, Κωνσταντινίδον, Νικολαΐδην και πολλούς άλλους.

Α. Ν.